

DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT

Pure Farming AS
Henda

6530 AVERØY

Deres ref

Vår ref

Dato

17/4473-5

22.11.17

Avslag på klage på avslag på søknad om seks tillatelser til akvakultur av matfisk av laks, ørret og regnbueørret til utviklingsformål

1. INNLEDNING

Nærings- og fiskeridepartementet viser til klage innsendt 26. mai 2017 på Fiskeridirektoratets vedtak datert 5. mai 2017. Klagen gjelder avslag på søknaden om tildeling av seks utviklingstillatelser til Pure Farming AS. Det vises ellers til øvrige dokumenter som er innsendt i forbindelse med saken.

Fiskeridirektoratet har i vedtak av 5. mai 2017 avslått søknaden med bakgrunn i at de etter sin vurdering har kommet frem til at det omsøkte prosjektet ikke omfattes av formålet med utviklingstillatelser og at det ikke er dokumentert at prosjektet innebærer betydelig innovasjon, jf. laksetildelingsforskriften § 22 og 23b.

Pure Farming (PF) er part i saken og klagen er innkommet rettidig, jf. forvaltningsloven § 29. Nærings- og fiskeridepartementet kan som klageinstans prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven § 34.

2. RETTSLIG GRUNNLAG

2.1 Utviklingstillatelser

Det rettslige grunnlaget for tildeling av tillatelser til utviklingsformål fremgår av laksetildelingsforskriften. I følge formålsbestemmelsen i forskriftens § 22 skal akvakultur av matfisk til utvikling bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode.

Videre følger det særskilte vilkår for tildeling av tillatelse til utvikling i forskriftens § 23b. Bestemmelsens første og annet ledd lyder:

"Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere."

Departementet har også fastsatt retningslinjer som gir nærmere beskrivelse av formålet med utviklingstillatelser og hva som skal vektlegges ved behandlingen av søknadene.

2.2 Saksbehandling

Forvaltningsloven § 17 gir uttrykk for forvaltningens utredningsplikt. Det følger av forvaltningsloven § 17 første ledd at "[f]orvaltningsorganet skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes". Det følger av praksis og juridisk teori at "så godt opplyst som mulig" ikke betyr at forvaltningen skal måtte utrede enhver sak til det maksimale, økonomiske hensyn og saksbehandlingstid må også vektlegges. Partene må også ventes å legge frem informasjon de har tilgjengelig, som taler til partens fordel.

Forvaltningens veiledningsplikt fremkommer av forvaltningsloven § 11. Det følger av § 11 første ledd at: "Forvaltningsorganene har innenfor sitt saksområde en alminnelig veiledningsplikt. Formålet med veiledningen skal være å gi parter og andre interesserte adgang til å vareta sitt tarv i bestemte saker på best mulig måte. Omfanget av veiledningen må likevel tilpasses det enkelte forvaltningsorgans situasjon og kapasitet til å påta seg slik virksomhet."

3. SØKNADEN

PF har søkt om seks utviklingstillatelser a 780 tonn for å utvikle konseptet "Welfare Fish Farming" (WFF) med to behandlingsflåter. Alternativt ble det søkt om tre tillatelser på 780 tonn og en flåte.

Prosjektet til PF kan deles inn i to hoveddeler. Den første delen omfatter utvikling av to flåter med behandlingenheter som samler opp og dreper alle stadier av lakselus, samt merder hvor det benyttes dype skjørt med oksygenering, ny type innerduk/pose for trenging av fisk/oppsamling av lus før behandling, ferskvannsløkk og eventuell bruk av varmtvann og ferskvann til avlusning. Den andre delen omfatter at flåten skal være energinøytral og innebærer produksjon av strøm gjennom vindmøller/vindturbiner til egen drift samt produksjon av eget oksygen og ferskvann og system for oppsamling av fôr og organisk materiale og anlegg for biogassproduksjon. Konseptet iht. søknaden skal, ved hjelp av vind- og vannkraft, kunne produsere med 90% redusert CO2 utslipp.

PF skriver i søknaden at WFF baserer seg på videreutvikling av til dels kjente løsninger satt sammen på en slik måte at det oppnås å kombinere dagens åpne merdløsning med lokal ikke-medikamentell behandlingsskapitet. WFF skal kunne samle opp og destruere all lakselus som faller av i forbindelse med håndtering og avlusing og eliminere smitterisiko til annen laksefisk. WFF vil videre redusere luseproblemet og sørge for at lus blir destruert med en gang, og ikke flyter videre til naboen. Dette skal også føre til økt fiskevelferd og minimere behandlingsbehovet. Videre vil dieselaggregater bli erstattet med lokalt produsert vindkraft.

4. FISKERIDIREKTORATETS VURDERING

Fiskeridirektoratet har i vedtak av 5. mai 2017 avslått søknaden med bakgrunn i at de etter sin vurdering har kommet frem til at det omsøkte prosjektet ikke omfattes av formålet med utviklingstillatelse og at det ikke er dokumentert at prosjektet innebærer betydelig innovasjon, jf. laksetildelingsforskriften §§ 22 og 23b.

Fiskeridirektoratet skriver at WFF mangler en tilstrekkelig nær tilknytning til produksjonen av fisk og produksjonsenheten til å omfattes av utviklingstillatelse. Direktoratet skriver videre at konseptet heller ikke oppfyller kravet til "*betydelig innovasjon*". WFF beskrives av direktoratet som "*en naturlig videreutvikling av eksisterende teknologi, snarere enn utvikling av ny teknologi*". Der søknaden skisserer at det er et behov for videreutvikling, mangler en beskrivelse i søknaden av hvordan denne teknologien skal videreutvikles.

Fiskeridirektoratet viser i sitt avslag til utredningsplikten i forvaltningsloven § 17 og veiledningsplikten i forvaltningsloven § 11, og at de anser disse som oppfylt.

Fiskeridirektoratet opprettholdt sitt vedtak etter klagebehandlingen, og sendte saken over til departementet for ny vurdering 1. september 2017.

5. KLAGEN

I klagen av 26. mai 2017 ber PF om at vedtaket omgjøres, og at PF tildeles konsesjoner som omsøkt.

PF anfører i klagen at konseptet har tilstrekkelig produksjonstilknytning. De bestrider Fiskeridirektoratets tolkning om at ordningen med utviklingstillatelser er begrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner, og derfor ikke omfatter prosjekter som dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner fôr m.m. Det anføres her videre at ordlyden i forskriften er videre enn Fiskeridirektoratets praksis, og at forskriften har høyere rettskildevækt. Som en konsekvens av dette mangler derfor Fiskeridirektoratet hjemmel for begrunnelsen. PF har også sendt inn en betenkning fra sin advokat til departementet. Advokaten skriver at det ikke er rettslig grunnlag til å oppstille et krav om at den omsøkte teknologien skal ha nær tilknytning til produksjonsenheten/produksjon av fisk. Advokaten skriver at:

"Etter vår vurdering er ikke den vage formuleringen i veilederen til forskriften (hjelpedokument for forvaltningen og søkere) om at "Ordningen er avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner" tilstrekkelig til å innfortolke/begrunne et krav om nærhet til produksjonsenheten/produksjon av fisk i laksetildelingsforskriften § 23 b. Et slikt krav har hverken støtte i bestemmelsens ordlyd eller bestemmelsens uttalte formål. Senere forvaltningspraksis som eventuelt skulle bygge på en slik uriktig rettsanvendelse vil ikke ha betydning."

Videre anføres det at dersom det er hjemmel til å oppstille et krav om produksjonstilknytning, oppfyller konseptet kravet. Det anføres at luseskjørtet skal permanent inkorporeres i produksjonsenheten og den daglige produksjonen av fisk. Det skal videre utvikles en teknologi for produksjon, tilsetning og overvåking av teknologi som er spesialtilpasset luseskjørtet. Luseduken skal ikke ligge permanent i merden, men monteres i merden ved avlusning. PF anfører at den skal være en del av produksjonsenheten ved behov.

PF bestrider videre direktoratets vurdering av at konseptet ikke oppfyller innovasjonskravet. Det opplyses også om at ytterligere informasjon for å underbygge dette vil bli ettersendt. I merknader til klageinnstillingen sendt inn til departementet 14. september 2017, skriver PF at vilkåret "*betydelig innovasjon*" henger sammen med i hvilken grad det omsøkte konseptet løser de utfordringene utviklingstillatelsene har til formål å løse. Jo større utfordring teknologien løser, jo mer innovativt bør den anses.

Det anføres at luseskjørtet, luseduken og velferdsflåten samlet representerer et innovativt og helhetlig konsept som vil løse dagens utfordringer med lakselus under produksjonen på dagens lokaliteter. PF anfører videre at en videreutvikling og sammenstilling av de tre komponentene vil føre til en betydelig innovativ utvikling med betydelige investeringer. De mener dette ikke skiller seg fra andre søkere som også bruker "*skrog, stål, kompositt, pumper og annen kjent teknologi og materialer, men hvor selve innovasjonen består i å videreutvikle enkeltkomponenter og sette de sammen til et innovativt konsept.*"

PF anfører vider at de ikke kan se at Fiskeridirektoratet har vektlagt at konseptet er utviklet med bakgrunn i FoU prosjekter, styrt av ledende FoU-institusjoner og finansiert av ledende FoU institusjoner, i samarbeid med ledende leverandører.

PF mener også at det foreligger en saksbehandlingsfeil ved at Fiskeridirektoratet ikke har overholdt sin plikt til å opplyse saken og veilede PF, jf. forvaltningsloven §§ 17 og 11. Det anføres at Fiskeridirektoratets effektivitets- og kapasitetsutfordringer ikke kan gå på akkord med den forsvarlige saksbehandlingen PF har rettskrav på etter forvaltningsloven. Det anføres at feilen er en saksbehandlingsfeil som "*kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold*" etter forvaltningsloven § 41, noe som medfører at vedtaket er ugyldig.

PF anfører også usaklig forskjellsbehandling, ettersom Norway Royal Salmon ASA/AKER ASA fikk muligheten til å ettersende dokumentasjon i forbindelse med sin søknad.

6. DEPARTEMENTETS VURDERING

Anførselene knyttet til vilkårene for utviklingstillatelser og anførselene knyttet til saksbehandlingen vil i det videre vurderes separat.

6.1 Manglende hjemmel til å kreve at konseptet har produksjonstilknytning

PF har anført at det ikke foreligger hjemmelsgrunnlag for å kreve at konseptet har produksjonstilknytning, og mener at Fiskeridirektoratet tolker laksetildelingsforskriften §§ 22 og 23b, og ordet "*teknologi*" for snevert.

Det følger av laksetildelingsforskriften § 23b første ledd at:

"Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon."

Forskriften stiller etter dette krav om at prosjektet må kunne bidra til å "*utvikle teknologi*".

I retningslinjene som ligger lett tilgjengelig på nett, er dette nærmere presisert:

"Konkret skal utviklingstillatelser legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis akvakulturtillatelser til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger. Ordningen er avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer. Dette er videre en begrenset ordning som kun omfatter de store prosjektene som næringen selv ikke vil ta risikoen ved å realisere uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingskonsesjoner."

Sammenholdt med formålet bak ordningen, fremgår det etter departementets syn at utviklingstillatelser er avgrenset til utvikling av produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner.

Anførselen om at Fiskeridirektoratet mangler hjemmel til å si at ordningen er begrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner fører derfor ikke frem.

6.2 Produksjonstilknytning

Forutsatt at det kan oppstilles et krav om produksjonstilknytning anfører Pure Farming at vilkåret er oppfylt siden luseskjørtet og velferdsflåten vil være permanente installasjoner på konkrete lokaliteter med tilknyttede anlegg. Velferdsflåten skal forankres på lokaliteten og knyttes direkte til merdene gjennom rør og pumper for flytting av fisk. I tillegg til dette skal luseskjørtet monteres permanent i merden og luseduken skal oppbevares på velferdsflåten når den ikke er i bruk.

Departementet vil derfor nedenfor drøfte om de ulike elementene i konseptet har tilstrekkelig tilknytning.

6.2.1 Behandlingsflåten

WFF-konseptet innebærer at kjente avlusningsmetoder og utstyr for produksjon av ferskvann og oksygen implementeres i en flåte. Et etter departementets syn lignende konsept ble vurdert i forbindelse med behandlingen av klagen på Fiskeridirektoratets avslag om utviklingstillatelser til Måsøval Fiskeoppdrett AS. Direktoratet vurderte at konseptet med behandlingsflåten Helixir var utenfor formålet med utviklingstillatelser. Det ble spesielt pekt på at det foreslåtte tiltaket ikke hadde tilstrekkelig nær tilknytning til produksjonen av fisk.

Departementets støttet vurderingene til direktoratet og skrev i sin opprettholdelse av avslaget til Måsøval Fiskeoppdrett AS følgende:

"Løsninger for fjerning av lus er et viktig hjelpemiddel i produksjonen av laks og ørret og Helixir vil kunne bidra til en bedre og mer effektiv produksjon av fisk innenfor det som er den vanligste produksjonsformen i dag. Departementet mener likevel at hjelpemidler som på den ene eller andre måten kan bidra til en bedre og mer effektiv produksjon av fisk, ikke nødvendigvis faller innenfor begrepet produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner. Det må etter departementets oppfatning være en nær tilknytning til selve produksjonsenheten for at konseptet skal være omfattet av denne ordningen. Departementet har etter dette kommet til at behandlingsplattformen Helixir ikke er å anse som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon i denne sammenheng. Departementet støtter således fiskeridirektoratets vurdering av dette spørsmålet."

Og avslutningsvis:

"Departementet har etter dette kommet til at prosjektet med utvikling av Helixir faller utenfor ordningen i og med at det ikke er å anse som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon. Departementet har også vurdert saken slik at prosjektet ikke oppfyller forskriftens krav til utvikling av teknologi som innebærer betydelig innovasjon."

Departementet vurderte altså Måsøval Fiskeoppdrett AS sin behandlingsflåte Helixir som et hjelpemiddel og ikke som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon. PF bestrider imidlertid at deres konsept er sammenlignbart med Helixir-konseptet. Klager argumenterer med "at velferdsflåten er en permanent behandlingsenhet som skal ligge fast på lokaliteten og knyttes

direkte til merdene gjennom rør og pumper for flytting av fisk, og at flåten således er en inkorporert del av produksjonsenheten på samme måte som not, ringer, førsystem og andre produksjonskomponenter."

I tilleggsmærknader til klagen datert 24. juli 2017 viser PF også til departementets vedtak i behandlingen av klagen på avslag om utviklingstillatelser fra Blom Fiskeoppdrett AS, og deres konsept med slamoppsamlere fastmontert på sjøbunnen under oppdrettsmerkene. Prosjektet til Blom er beskrevet som å utvikle en ny teknologi som fanger opp slam fra produksjonsprosessen under merdanlegget ved hjelp av spesialdesignede oppsamlere som dekker det aktuelle arealet på sjøbunnen. Fra oppsamlerne ledes slammet ved hjelp av pumper gjennom et rørsystem til en miljøflåte for videre prosessering. Formålet med å samle opp slammet er å øke produksjonen på lokaliteter som i dag har utfordringer knyttet til organisk belastning samt å kunne etablere fiskeoppdrett på nye lokaliteter som i dag ikke egner seg for slik virksomhet på grunn av lav organisk bæreevne. PF anfører videre at deres velferdsflåte, på samme måte som Blom Fiskeoppdrett sine slamoppsamlere, er en permanent installasjon på en konkret lokalitet med tilknytning til konkrete anlegg og dermed må regnes som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon

Det er departementets vurdering at det er forskjell på konseptene til henholdsvis Blom på den ene siden, og Måsøval og PF på den andre siden. Det er ikke den fysiske tilkoblingen til merdene eller ikke som er avgjørende for om konseptet vurderes å være produksjonsteknologisk utstyr/installasjon. Måsøvals behandlingsflåte Helixir og PF sin velferdsflåte er begge flåter for behandling av fisk med lakselus - når det er behov for dette. PF sin flåte baserer seg på velkjent og velprøvde metoder for lusebehandling samlet på en flåte. Blom Fiskeoppdrett sitt konsept med slamoppsamlere har et potensial til å legge til rette for å ta i bruk arealer som i dag er uegnet til oppdrett og vil i motsetning til Helixir og PF sitt konsept være i kontinuerlig "bruk" under produksjonen. Videre var det opplyst fra Blom at selskapet ved utformingen av sitt prosjekt vurderte om oppsamlingsenheten skulle være en direkte og derved fullintegret del av selve merden. Dette ble imidlertid forkastet med den begrunnelse at en slik løsning ville øke merdens vekt i bunnen og medføre krav til nye løsninger, nytt utstyr m.v. i merden som igjen kunne medføre en økt risiko for skade på selve merden.

Departementet mener på denne bakgrunn at konseptet til Blom har en nærmere tilknytning til produksjonsenheten, enn for flåten til PF. Videre mener departementet at den delen av PF sitt konsept som omhandler velferdsflåten, på lik linje Måsøval Fiskeoppdrett sin behandlingsflåte Helixir, ikke er å anse som produksjonsteknologisk utstyr/installasjon og dermed faller utenfor ordningen med utviklingstillatelser.

6.2.2 Bruk av fornybar energi

Det neste spørsmålet er om bruk av fornybar energi omfattes av ordningen med utviklingskonsesjoner. Formålet med utviklingstillatelsene er å legge til rette for utvikling av teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor. Når det gjelder miljøutfordringer er det naturlig å basere seg

på stortingsmelding om forutsigbar og bærekraftig vekst i norsk lakse- og ørretoppdrett. I kapittel 2.4 står det at "*[d]e for tiden største miljøutfordringene til oppdrettsnæringen er lakselus og genetisk påvirkning av ville laksebestander fra rømt oppdrettsfisk. Andre viktige miljøpåvirkninger er utslipp av næringsalter og organisk materiale, sykdommer og bruk av fôrressurser*". Ordningen med utviklingstillatelser er ikke en ordning for å støtte fornybar energiproduksjon. I denne sammenheng vil departementet også vise til at om lag en tredjedel av dagens oppdrettslokaliteter benytter landstrøm og at oppdrettsnæringens desidert største klimautslipp er knyttet til fiskefôret. Flere initiativer for å koble oppdrettsanlegg til landstrøm og bruk av elektriske arbeidsbåter i oppdrettsnæringen mottar i dag støtte gjennom ENOVA.

6.2.3 Tiltak på produksjonsenheten

Det gjenstående spørsmålet blir om tiltakene på selve produksjonsenheten, der fisken faktisk produseres, kan oppfylle kriteriene for tildeling av utviklingstillatelse. PF opplyser at WFF-konseptet tar utgangspunkt i dagens merdbaserte teknologi for oppdrett av laksefisk og har målsetting om å videreutvikle denne til noe enda mer bærekraftig. Merdene vil driftes med en kombinasjon av dype luseskjørt med oksygenstyring og rensefisk for å redusere påslag av lus. Ved trenging av fisken i merd i forbindelse med overføring til og lusebehandling på velferdsflåten skal det utvikles en lusepose. Luseposen skal lages av et spesielt glatt materiale for å hindre skader på fisken under trengning samt at den skal samle opp lus som faller av fisken i prosessen. Posen skal ifølge søknaden ha svært lav vanngjennomtrenging, og den skal settes opp med et system for miljøovervåking og oksygenering. Dette tiltaket sammen med oppsamling av lus fra velferdsflåten skal ifølge søker oppnå å samle opp 98 % av all lus som opprinnelig var på laksen.

Bruk av luseskjørt og oksygenering er ikke nytt. Luseduken/posen som samler opp lus ved trenging av fisk før behandling kan etter departementets syn ses på som en nyvinning og representerer et nyhetselement i det omsøkte konseptet. Departementet vurderer det imidlertid dithen at luseposen må ses på som utvikling av et enkeltkomponent/et hjelpemiddel i forbindelse med lusebekjempelse. Departementet deler ikke PF syn i at denne posen må defineres som en produksjonsenhet. Posen er et hjelpemiddel i forbindelse med trenging av fisk når det oppstår behov for å gjennomføre behandling mot lakselus eller AGD. Når den ikke er i bruk opplyser søker at den lagres på velferdsflåten. Posen er således ikke den innretningen hvor laksen produseres. Fisken produseres i en tradisjonell merd med luseskjørt med mulighet for oksygenering. Ved behov for behandling av fisken vil luseduken/posen benyttes for å sikre oppsamling av lus som faller av ved trenging av fisken.

6.3 Samlet vurdering

Departementet deler Fiskeridirektoratets vurdering om at WFF-konseptet i stor grad innebærer at kjente avlusningsmetoder og utstyr for produksjon av ferskvann og oksygen implementeres i en flåte. WFF-prosjektet bygger i stor grad på å sette sammen kjente teknologier til et nytt konsept. Søker skriver at det vil være behov for å videreutvikle teknologien som skal inngå i prosjektet. Fiskeridirektoratet konkluderer med at søknaden

mangler teknisk dokumentasjon og beskrivelser av en slik videreutvikling. Etter å ha gjennomgått søknaden deler departementet direktoratets vurdering på dette punkt.

Som beskrevet ovenfor vurderer departementet at både velferdsflåten og planene om fornybar energiproduksjon innunder WFF-konseptet faller utenfor ordningen med utviklingstillatelser. Utviklingen av luseposen for trenging av fisk og oppsamling av lakselus før behandling vurderes som utvikling av en enkeltkomponent/et hjelpemiddel, og representerer et nyhetselement i bekjempelsen av lakselus. Utvikling av luseposen i seg selv vil etter departementets syn verken kreve eller kan forsvare tildeling av utviklingstillatelse.

Når det kommer til anførselen om at Fiskeridirektoratet ikke har vektlagt at konseptet er tilknyttet FoU prosjekter, ledende FoU institusjoner og ledende leverandører, fører ikke denne frem. Dette er ikke momenter som vil være avgjørende for om konseptet oppfyller kravet til betydelig innovasjon. Der kravet til betydelig innovasjon er oppfylt, men det ikke foreligger tilstrekkelig faglig kompetanse hos søker, kan dette komme på spissen. Der tilknytnings- og innovasjonsvilkårene uansett ikke anses oppfylt, kan ikke et sterkt faglig team avhjelpe dette.

6.4 Anførsel om saksbehandlingsfeil

PF anfører at Fiskeridirektoratet ikke har oppfylt sin informasjons- og veiledningsplikt etter forvaltningsloven, samt at det foreligger usaklig forskjellsbehandling, da Norway Royal Salomon ASA/AKER ASA fikk anledning til å ettersende dokumentasjon i forbindelse med sin søknad.

Det stilles, som redegjort for ovenfor, krav til forvaltningens utredningsplikt i forvaltningsloven § 17. I juridisk teori fremkommer det at det i visse tilfeller, også kan være en aktivitetsplikt for søker til å fremlegge opplysninger. Når det kommer til innholdet av forvaltningens veiledningsplikt i § 11 er det presisert i lovteksten at denne må "*tilpasses det enkelte forvaltningsorgans situasjon og kapasitet*". Hva dette innebærer må vurderes i sammenheng med den konkrete sak. Veiledningsplikten vil bero på sakens art, en avveining av hvor mye opplysninger som mangler sett opp mot det som er levert og hva som er akseptabel tids- og ressursbruk. Utgangspunktet må videre i disse sakene være at det er opp til søker selv å legge frem de opplysningene som de mener er relevante og nødvendige for saken.

Søknadene til utviklingskonsesjonene er svært forskjellig, og hva som er relevant informasjon i den aktuelle saken vil variere. Det er åpenbart vanskelig for Fiskeridirektoratet å etterspørre konkret og relevant informasjon, herunder tekniske vurderinger, dersom prosjektet er mangelfullt beskrevet. Det er derfor først og fremst den profesjonelle søkerens eget ansvar å legge frem den dokumentasjon som skal til for å vurdere søknaden. Når det stilles tydelige krav til utvikling av ny teknologi og betydelig innovasjon i forskrift og veileder, bør det være klart for søker at det kreves en viss grad av teknisk spesifisering og beskrivelse i søknaden. Etter departementets syn er både utrednings- og veiledningsplikten oppfylt.

Når det kommer til anførselen om forskjellsbehandling kan ikke departementet se at Fiskeridirektoratet har behandlet PF på noen annen måte enn andre søkere. Det er her snakk

om en ordning med svært ulike søknader grunnet svært ulike konsept og stadier i konseptene, og det er klart at en prosess rundt dette ikke vil kunne være helt lik. Vi viser for øvrig til klageinnstillingen fra Fiskeridirektoratet på søknaden til Beck-cage:

"Fiskeridirektoratet vurderer forløpende søknader opp mot hverandre gjennom saksbehandlingen. Herunder vurderes dokumentasjonsnivået i søknadene. Ettersom ulike konsepter krever ulik grad av dokumentasjon vil imidlertid vurderingen av hvorvidt den enkelte søknad inneholder tilstrekkelig dokumentasjon måtte være helt konkret. Behandlingen av søknader om utviklingstillatelser åpner for dialog mellom søker og Fiskeridirektoratet. I de tilfellene søker på søknadsstadiet ikke har kunnet dokumentere vesentlige elementer i det omsøkte konseptet vil imidlertid Fiskeridirektoratet avslå søknaden uten å etterspørre ytterligere opplysninger. Dette er en saklig forskjellsbehandling som gjelder flere søkere enn MHN, og er dermed ikke i strid med forvaltningsrettens krav om at like saker skal behandles likt."

Departementet slutter seg til denne vurderingen, og mener de samme vurderingene gjør seg gjeldende i saken til PF.

7. VEDTAK

Fiskeridirektoratets avslag på Pure Farming AS sin søknad om utviklingstillatelser opprettholdes.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Mulig søksmål om vedtaket er gyldig eller krav om erstatning som følge av vedtaket, må tas ut innen seks måneder fra det tidspunkt vedtaket er mottatt, jf. laksetildelingsforskriften § 28c.

Med hilsen

Vidar Landmark
ekspedisjonssjef

Christian Wormstrand
fung. avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer.

Kopi til:
Fiskeridirektoratet

Adressliste

Pure Farming AS

Henda

6530

AVERØY